

Ing. Antonín Bělohoubek ve své knize Hořké medicíny píše: Zastupitelská lžidemokracie je pro státníky a pro stáda špinavých a hloupých podlidi. Poctivá demokracie přímá čeká na lidi nezaslepené a neutrlé. Vzdělanec, který se ještě nedomyslel a nedotrpěl k poznání o potupnosti a pustošivosti zastupitelské lžidemokracie, měl by své vysokoškolské vzdělání zahanbeně zatajovat. Vzdání se svého práva i své povinnosti spolurozhodovat o podstatných věcech přímo je vydání se na milost a nemilost lidské spodině, chorobně rozbažené po špinavé moci, špinavých penězích a špinavé slávě. Oprávněným voličem nemůže tedy být považován ten, kdo přistupuje na zastupitelskou lžidemokracii, neboť jde o křivení a ohlupování, lži, příkrčenectví, tolerování zla, zakrnělou vůli k pravdě, absenci sebetvorby, intelektu a mravnosti. Státníkem se stává každý, kdo se ani nepokusil o přechod k poctivé demokracii přímé. Před soud patří nejenom zločinci komunističtí, ale i ti kteří je před soud nepostavili. Právě proto ten kdo přistupuje na zastupitelskou lžidemokracii podílí se na silném mrzačení nejen svého vlastního života, ale i ostatních přemnohých. Lišíme se především tím jak moc (nebo jak málo) usilujeme o pravdu, dobro a ušlechtilou krásu. Polistopadové zločiny by nemohly pokračovat a zločinci by nemohli dodnes vládnout, kdyby naše společnost nabyla plná prodejných příkrčenců a bezcharakterních atrap skutečných mužů. Nelze mít tedy rád někoho, koho si nevážíme. Kdo přistupuje na zastupitelskou lžidemokracii ten vlastně vybírá mezi politickými recidivisty diskvalifikovanými intelektuálně i mravně. Otevřená diktatura vzbuzuje odpor automaticky, proto zastupitelská lžidemokracie udržuje iluzi, že političtí zločinci jsou lidmi relativně ucházejícími. Zločinci komunističtí, ale také „sametoví“ už mnohokrát dokázali svoji nenávisť k lidem odvážným, neprodejným a statečným. Každý, kdo jim neodporuje se stává jejich podílníkem a volí je do funkcí opakovaně. Zdaleka tak nemůže být mínění většiny pro skutečného demokrata závazné. Respektuje jen mínění většiny tvořené lidmi nezaslepenými a neutrlými. Ignorováním voleb v zastupitelské lžidemokracii boj nevrcholí, ale začíná. Stáváme se bezdomovci v ohledu politickém i nepolitickém, když nám je upíráno právo spolurozhodovat o podstatných věcech přímo, bez zástupců. Jestli půjdu volit a koho budu volit jsou otázky nadbytečné, neboť nejdříve je nutno si odpovědět zdali volím v demokracii. Ve lžidemokracii je nepatřičné mluvit o volbách stejně jako kdysi v komunismu. Stejně jako je nepatřičné klanění se zločincům předlistopadovým či polistopadovým. Společenství se zastupitelskou lžidemokracií není civilizované a kdo se nad tímto konstatováním pohoršuje není člověkem rozumným a mravným. Idiotské uctívání jen domnělých velikánů je u prostáčka omluvitelné, u vzdělaných nehorázností. Je iluzí

myslet si, že politické strany opoziční jsou v zastupitelské lžidemokracii tvořeny lidmi výrazně lepšími, než jsou borci ve stranách vládnoucích, opozičníkům totiž také není proti mysli degradování miliónů potupně ovládaných na tvory nezpůsobilé spolurozhodovat o věcech přímo, bez zástupců. Od chvíle, kdy vědí o potupnosti a pustošivosti zastupitelské lžidemokracie, je vina těch, kteří na ni přistupují dál, ještě větší než vina těch, kteří nám ji vnucují. Kdo se neštítí vstoupit do politické strany tak provinilé, jako jsou strany polistopadových prokomunistických kolaborantů, ten lidem nezaslepeným a neutrlým opovržením vůči sobě přímo vnucuje. A ne jinak je to i s těmi, kteří špinavcům z takových stran při volbách v zastupitelské lžidemokracii dávají své hlasy. V takových podmínkách by měly mít volební urny podobu fekálních žump. TGM prý řekl své dceři, že „to není až tak velká pocta dělat prezidenta v národě lokajů“. Zřejmě ho neovanulo vědomí, že on sám má velkou vinu na vnucené zastupitelské lžidemokracii.....